

258. Fohászokodom hozzád, Uram, Istenem

Kolozsvár, 1744.

G /F# em am hm A7/C# D G D em C
 G em D A7 D G em

1.Fo-hász-ko-dom hoz-zád, U - ram, Is - te-nem! Kér-lek, ke - gyel - me-sen hall-gass
 2.Lá-tod, U-ram, i - gen meg-nyo - mo-rod-tam. E - lőt - ted nagy nya-va - lyá - ra

D7 G G E7/G# am D7/F# G H7/D# em
 am H em am G D7 G

meg en - gem, Mert te - ben - ned so - ha nem volt két - sé - gem,
 ju - tot - tam, De míg te szent is - ten - sé - ged - ben bíz - tam,

C am D em am7 H
 em C D am H

A - zért most is te - hoz - zád e - se - de - zém.
 So - ha sem - mi - ben el nem ha - gyat - tat - tam.

G em D A7 D G em am H
 em am G D7 G em C D am H

3. Reménységem míg el nem fogyatkozott, A te ígéreted nálam nyilván volt,
 Hogy énnékem mind megadod azokat, Melyeket én szívem tőled óhajtott.

G em D A7 D G em am H
 em am G D7 G em C D am H

4. Azért téged hívlak csak segítségre És magamat nem is bízom senkire;
 Én lelkemet vigyed hálaadásra, És szívemet juttasd nagy vígasságra.

G em D A7 D G em am H
 em am G D7 G em C D am H

5. Irgalmasságodat mikor hallhatom, Legott elfelejtem minden bánatom;
 Abban vagyon nékem nagy vígasságom, Bűneimnek bocsánatját hogy bírom.

G em D A7 D G em am H
 em am G D7 G em C D am H

6. Jelentsd nékem a te akaratodat, Fordítsd hozzám szent irgalmasságodat;
 Add meg nékem most, amit tőled várok, Melyért dicséretet örökké mondok.

Debrecen, 1569.

